

288

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 26 czerwca 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie dodatku lotniczego dla oficerów, podoficerów zawodowych i nadterminowych, wchodzących w skład personelu latającego i lotniczo-technicznego Wojsk Lotniczych oraz formacji lotniczych Marynarki Wojennej.

Na podstawie art. 30 dekretu z dnia 14 lutego 1946 r. o uposażeniu wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 371) zarządza się, co następuje:

§ 1. Oficerom, podoficerom zawodowym i nadterminowym, posiadającym wykształcenie lotnicze lub lotniczo-techniczne, potwierdzone odpowiednimi dokumentami, którzy pełnią czynną służbę wojskową w lotnictwie, przysługuje, ze względu na szczególne właściwości służby, dodatek lotniczy.

§ 2. Wysokość dodatku lotniczego ustala się według następujących stawek miesięcznych:

a) dla liniowego personelu latającego	50%
b) dla liniowego personelu nie-latającego	25%
c) dla personelu lotniczo-technicznego zatrudnionego bezpośrednio przy obsłudze samolotów	30%
d) dla personelu lotniczo-technicznego, należącego do obsługi urządzeń materiałowych	15%

uposażenia zasadniczego. Zaszeregowanie poszczególnych stanowisk do odpowiednich grup dodatku lotniczego przeprowadza Minister Obrony Narodowej oddzielnym zarządzeniem.

§ 3. Prawo do dodatku lotniczego powstaje od dnia 1-go następnego miesiąca po objęciu stanowiska, do którego przywiązany jest dodatek lotniczy.

§ 4. Prawo do dodatku lotniczego gaśnie z końcem miesiąca kalendarzowego, w którym nastąpiło zaprzestanie pełnienia służby na stanowisku, do którego przywiązany jest dodatek lotniczy.

§ 5. Oficerowie, podoficerowie zawodowi i nadterminowi, nie pełniący służby z powodu choroby, urlopu dla poratowania zdrowia lub wdrożenia postępowania rewizyjno-lekarskiego, zatrzymują dodatek lotniczy przez okres 6-ciu miesięcy, licząc od dnia 1-go następnego miesiąca po zaprzestaniu pełnienia czynności służbowych z powodu choroby, urlopu dla poratowania zdrowia lub wdrożenia postępowania rewizyjno-lekarskiego.

§ 6. Skierowani do szkół (kursów) lotniczych lub technicznych w charakterze elewów zachowują przez cały czas pobytu w szkole (na kursie) dodatek lotniczy pobierany ostatnio przed skierowaniem do szkoły (na kurs).

§ 7. Oficerowie, podoficerowie zawodowi i nadterminowi przekazani do dyspozycji Departamentu (Wydziału) Personalnego otrzymują dodatek lotniczy tylko za ten miesiąc, w którym nastąpiło przekazanie.

§ 8. Dodatek lotniczy wypłaca się miesięcznie z góry wraz z uposażeniem za dany miesiąc.

Wydatki na ten cel pokrywa się z tego samego tytułu budżetowego, co i uposażenie.

§ 9. Dodatek lotniczy nie wyklucza prawa do innych dodatków przywiązanych do uposażenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1947 r.

Minister Obrony Narodowej:

Michał Żymierski
Marszałek Polski

w/z Minister Skarbu:

Leon Kurowski

289

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 26 czerwca 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dodatku lokalnym do uposażenia wojskowych, pełniących służbę na niektórych obszarach kraju.

Na podstawie art. 30 dekretu z dnia 14 lutego 1946 r. o uposażeniu wojskowych (Dz. U.

R. P. Nr 67, poz. 371) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wszystkim oficerom, podoficerom zawodowym i nadterminowym, pełniącym służbę w formacjach wojskowych, stacjonowanych na obszarze miasta i powiatu Gdańska, miasta Gdyni, powiatu morskiego oraz Ziemi Odzyskanych z wyjątkiem powiatów gliwickiego, bytomskiego i zabrskiego, przysługuje się ze względu na szczególne warunki dodatek lokalny.

§ 2. Wysokość dodatku lokalnego wynosi miesięcznie:

General broni	2.400 zł
General dywizji	2.100 „
General brygady	1.800 „
Pułkownik	1.500 „
Podpułkownik	1.350 „
Major	1.100 „
Kapitan	1.000 „
Porucznik	900 „
Podporucznik	800 „
Chorąży	700 „
Starszy sierżant zawodowy i nadterminowy	600 „
Sierżant zawod. i nadterm.	500 „
Plutonowy „ „ „	450 „
Kapral „ „ „	400 „

§ 3. Za obszar Ziemi Odzyskanych, na których obowiązuje dodatek lokalny, uważa się ziemie na zachód i północ od granic Państwa z roku 1939, z wyłączeniem powiatów gliwickiego, bytomskiego i zabrskiego.

§ 4. Wyłączone od prawa do dodatku lokalnego są osoby wojskowe, wymienione w § 1, w przypadkach:

- przebywania na leczeniu szpitalnym lub na urlopie dla poratowania zdrowia przez przeciąg czasu, przekraczający 6 miesięcy,
- przebywania w dyspozycji wydziału personalnego poza obszarem, wymienionym w § 1, ponad 1 miesiąc, licząc od dnia pierwszego następnego miesiąca po dniu skierowania do dyspozycji wydziału personalnego.

§ 5. Osoby, wymienione w § 1, a przebywające w szkołach (na kursach) wojskowych, zatrzymują przez czas przebywania w szkole

(na kursie) dodatek lokalny z ograniczeniem, przewidzianym w § 6.

§ 6. Równoczesne pobieranie dodatku lokalnego na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz dodatku stołecznego jest niedopuszczalne.

§ 7. W przypadku przeniesienia służbowego oficera, podoficera zawodowego i nadterminowego do formacji wojskowej stacjonowanej na obszarze, wymienionym w § 1, prawo do dodatku lokalnego powstaje z dniem pierwszym najbliższego miesiąca kalendarzowego po objęciu stanowiska na nowym miejscu służbowym.

§ 8. W przypadku przeniesienia służbowego powyższych osób z obszaru, wymienionego w § 1, do miejscowości, w której nie przysługuje dodatek lokalny prawo do dodatku lokalnego gaśnie z dniem ostatnim miesiąca kalendarzowego, w którym nastąpiło zwolnienie ze stanowiska.

§ 9. Dodatek lokalny wypłaca się wraz z uposażeniem za dany miesiąc.

§ 10. Nabycie i wygaśnięcie prawa do dodatku lokalnego ogłasza się w rozkazie dziennym formacji wojskowej, podając równocześnie podstawę powodującą nabycie bądź wygaśnięcie prawa do dodatku lokalnego.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1947 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 18 marca 1947 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dodatku lokalnym do uposażenia wojskowych, pełniących służbę na niektórych obszarach kraju. (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 177).

Minister Obrony Narodowej:

Michał Żymierski
Marszałek Polski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

290

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 31 lipca 1947 r.

w sprawie wysokości i zasad wymierzania grzywien oraz trybu postępowania celem przynaglenia opieszałego właściciela nieruchomości do ujawnienia swego prawa.

Na podstawie art. 29 § 2 prawa o księgach wieczystych zarządzam, co następuje:

§ 1. Właściciel nieruchomości będący

osobą fizyczną lub osobą prawną prawa prywatnego obowiązany jest w ciągu jednego miesiąca od dnia nabycia własności złożyć